

Брюксел, 1 декември 2017 г.
(OR. en)

15104/17

**Междуинституционално досие:
2016/0412 (COD)**

JAI 1128
COPEN 380
DROIPEN 178
IA 202
CODEC 1946

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Съвета
№ предх. док.:	14590/1/17 REV 1
№ док. Ком.:	15816/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3
Относно:	Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на решения за обезпечаване и конфискация — Общ подход

През декември 2016 г. Комисията представи предложение за регламент относно взаимното признаване на решения за обезпечаване и решения за конфискация.

Предложението има за цел да се подобри трансграничното изпълнение на решения за обезпечаване и решения за конфискация. То се основава на съществуващото законодателство на ЕС, по-специално рамкови решения 2003/577/ПВР (обезпечаване) и 2006/783/ПВР (конфискация), които заменя, и е обосновано от факта, че държавите членки са разработили нови форми на обезпечаване и конфискация на активи от престъпна дейност. В предложението също така се взема под внимание развитието на равнището на ЕС, включително минималните стандарти по отношение на решенията за обезпечаване и конфискация, определени в Директива 2014/42/ЕС.

Предложението беше подложено на интензивни обсъждания на заседания на работна група „Сътрудничество по наказателноправни въпроси“, група „Приятелите на председателството“, CATS, Корепер, Съвета (ПВР) и съветниците по ПВР.

Текстът на проекта за регламент, във вида, който е резултат от заседанието на Корепер от 29 ноември 2017 г., е поместен в приложението. Текстът е придружен от проекти за удостоверения, които са изложени в док. 15107/17.

Комисията внесе резерва относно заличаването на член 4 (пропорционалност), относно член 9, параграф 1, буква б) и член 22, параграф 1, буква б) (свобода на печата), относно член 31б (заличаване на позоваването на Директива 2010/24/ЕС във връзка със събирането на данъчни вземания), както и относно член 40 (влизане в сила).

CZ, DE, EL, CY, HU и NL внесоха резерва относно правната форма на инструмента (регламент, а не директива). Вж. обаче съображение 37а.

DE има резерва относно членове 9 и 22, тъй като би искала в текста да бъде въведено основание за непризнаване на базата на основните права.

UK внесе резерва за парламентарно разглеждане.

Съветът се приканва да постигне общ подход по този текст, който ще съставлява основа на преговорите с Европейския парламент в рамките на обикновената законодателна процедура (член 294 от ДФЕС).

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно взаимното признаване на решения за обезпечаване и конфискация

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че¹:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения, който след Европейския съвет в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. обикновено се посочва като крайъгълен камък на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в рамките на Съюза.

¹ Юрист-лингвистите ще бъдат приканени да подредят съображенията в правилния ред.

- (3) Обезпечаването и конфискацията на средствата и облагите от престъпна дейност са сред най-ефективните средства за борба с престъпността. Съюзът е решен да осигури по-ефективно разкриване, конфискация и повторно използване на активите от престъпна дейност в съответствие със Стокхолмската програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите.²
- (4) Тъй като престъпността често е транснационална по своя характер, ефективното трансгранично сътрудничество е от съществено значение за изземването и конфискацията на облагите от престъпна дейност и средствата на престъпленията.
- (5) Настоящата правна уредба на Съюза във връзка с взаимното признаване на решения за обезпечаване и решения за конфискация се състои от рамкови решения 2003/577/ПВР³ и 2006/783/ПВР⁴ на Съвета.
- (6) Докладите на Комисията относно изпълнението на Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР сочат, че съществуващият режим за взаимно признаване на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация не е напълно ефективен. Настоящите инструменти не се изпълняват и прилагат еднакво в държавите членки, което води до недостатъчно взаимно признаване.

² ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

³ Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства (ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45).

⁴ Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 59).

- (7) Правната уредба на Съюза в областта на взаимното признаване на решения за обезпечаване и решения за конфискация не е в синхрон с последните законодателни промени на равнището на Съюза и на национално равнище. По-конкретно, с Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁵ са установени общи минимални правила относно обезпечаването и конфискацията на имущество. Тези общи минимални правила се отнасят до: i) конфискацията на облагите от престъпна дейност и на средствата на престъплението, включително в случай на заболяване или укриване на заподозряното лице или обвиняемия, когато вече е образувано наказателно производство; ii) разширената конфискация; iii) конфискацията по отношение на трети лица. Посочените общи минимални правила се отнасят и за обезпечаването на имущество с оглед на евентуална последваща конфискация. Видовете обезпечаване и конфискация, обхванати от Директива 2014/42/ЕС, следва да бъдат обхванати също и от правната уредба относно взаимното признаване.
- (8) При приемането на Директива 2014/42/ЕС Европейският парламент и Съветът посочиха в декларация, че една ефективна система за обезпечаване и конфискация в Съюза е неразривно свързана с добре функциониращото взаимно признаване на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация. Предвид необходимостта от въвеждането на всеобхватна система за обезпечаване и конфискация на облагите от престъпна дейност и средствата на престъпления, Европейският парламент и Съветът призоваха Комисията да представи законодателно предложение относно взаимното признаване на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация.
- (9) В съобщението си от 28 април 2015 г., озаглавено „Европейска програма за сигурност“, Комисията отбеляза, че съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси разчита на наличието на ефективни трансгранични инструменти и че взаимното признаване на присъдите и съдебните решения е ключов елемент от рамката за сигурност. Комисията също така припомни необходимостта от подобряване на взаимното признаване на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация.

⁵ Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 39).

- (10) В съобщението си от 2 февруари 2016 г., озаглавено „План за действие с цел засилване на борбата с финансирането на тероризма“, Комисията подчерта необходимостта да се гарантира, че престъпниците, които финансират тероризма, се лишават от техните активи. За да бъдат прекратени дейностите на организираната престъпност, които финансират тероризма, от съществено значение е тези престъпници да бъдат лишени от облагите от престъпна дейност. За тази цел е необходимо да се гарантира, че всички видове решения за обезпечаване и решения за конфискация се прилагат в максималната възможна степен в целия Съюз чрез прилагане на принципа за взаимно признаване.
- (11) За да се осигури ефективно взаимно признаване на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, правилата относно признаването и изпълнението на тези решения следва да бъдат установени чрез правно обвързващ юридически акт на Съюза, който се прилага пряко.
- (12) Важно е взаимното признаване и изпълнението на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация на имущество да се улеснят чрез установяване на правила, които задължават държавите членки да признават решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, издадени от друга държава членка в рамките на наказателно производство, и да изпълняват тези решения на своята територия.
- (13) Настоящият регламент следва да се прилага за всички решения за обезпечаване и всички решения за конфискация, издадени в рамките на производства с наказателноправен характер. „Производства с наказателноправен характер“ е автономно понятие от правото на Съюза. То следва съответно да обхваща всички видове решения за обезпечаване и решения за конфискация, постановени в резултат на производства, свързани с престъпление; не само решенията, попадащи в приложното поле на Директива 2014/42/ЕС, а и други видове решения, издадени без окончателна присъда. Въпреки че такива решения може да не съществуват в правната система на дадена държава членка, съответната държава членка следва да е в състояние да признае и изпълни решението, ако е издадено от друга държава членка. Производства с наказателноправен характер могат да обхващат също наказателни разследвания, извършвани от полицията и други правоприлагащи органи. Решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, издадени в рамките на граждански или административни производства, се изключват от обхвата на настоящия регламент.

- (14) Настоящият регламент следва да обхваща решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, свързани с престъпления от приложното поле на Директива 2014/42/ЕС, както и решения, свързани с други престъпления. Престъпленията съответно не следва да се ограничават до особено тежките престъпления с трансгранично измерение, тъй като член 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) не изисква такова ограничение за мерките за установяване на правила и процедури за осигуряване на взаимно признаване на съдебни решения с наказателноправен характер.
- (15) Сътрудничеството между държавите членки, което се основава на принципа на взаимното признаване и незабавно изпълнение на съдебните решения, предполага убеденост, че решенията, които трябва да бъдат признати и изпълнени, ще бъдат вземани винаги в съответствие с принципа на законността, субсидиарността и пропорционалността. То предполага също, че правата на лицата, засегнати от решение за обезпечаване или решение за конфискация, следва да бъдат запазени. Засегнатите лица, които могат да бъдат физически лица или юридически лица, следва да включват лицето, срещу което е издадено решение за обезпечаване или решение за конфискация, или лицето, което е собственик на имуществото, предмет на такова решение, както и всяко трето лице, чиито права, свързани с това имущество, са пряко засегнати от такова решение, включително добросъвестните трети лица. Преценката дали такива трети лица са пряко засегнати от решение за обезпечаване или решение за конфискация се прави съгласно правото на изпълняващата държава.
- (16) Настоящият регламент не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).
- (17) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи („ЕКПЧ“). Това означава, че следва да бъде забранена всяка дискриминация на всякакво основание, например пол, раса или етнически произход, религия, сексуална ориентация, гражданство, език или политически възгледи, или увреждане. Настоящият регламент следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.

- (18) Процесуалните права, предвидени в директиви 2010/64/ЕС⁶, 2012/13/ЕС⁷, 2013/48/ЕС⁸, 2016/343⁹, 2016/800¹⁰ и 2016/1919¹¹ на Европейския парламент и на Съвета следва да се прилагат, в рамките на приложното поле на тези директиви, към наказателните производства, попадащи в обхвата на настоящия регламент, що се отнася до държавите членки, обвързани от посочените директиви. При всички положения гаранциите, предвидени в Хартата, следва да се прилагат по отношение на всички производства, попадащи в обхвата на настоящия регламент. По-специално, основните гаранции на наказателните производства, предвидени в Хартата, следва да се прилагат по отношение на производствата с наказателноправен характер, попадащи в обхвата на настоящия регламент, които не са наказателни производства.
- (18a) Правилата за предаването, признаването и изпълнението на решения за обезпечаване и решения за конфискация следва да гарантират ефективността на процеса на възстановяване на активи от престъпна дейност, като същевременно следва да се зачитат основните права.

⁶ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

⁷ Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

⁸ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

⁹ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

¹⁰ Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

¹¹ Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

- (18б) При преценката за двойна наказуемост компетентният орган на изпълняващата държава следва да провери дали фактите в основата на престъплението, както са отразени в удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, предадено от компетентния орган на издаващата държава, сами по себе си също биха били наказуеми на територията на изпълняващата държава, ако се бяха осъществили на посочената територия към момента на вземане на решението относно признаването.
- (18в) Издаващия орган следва да гарантира че, при издаването на решение за обезпечаване, се зачитат принципите на необходимост и пропорционалност. Съгласно настоящия регламент решение за обезпечаване следва да се издава само когато то би могло да се постанови при сходен национален случай.
- (18г) Държавите членки следва да могат да представят декларация, в която да се посочва, че когато удостоверение за обезпечаване или удостоверение за конфискация им се предава с оглед на признаването и изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация, издаващият орган следва да предаде, заедно с удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, оригинала на решението за обезпечаване или решението за конфискация, или заверено копие от него. Държавите членки следва да уведомят Комисията, когато представят или оттеглят такава декларация. Комисията следва да направи получената информация достояние на всички държави членки и на Европейска съдебна мрежа, **създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР**¹². Европейската съдебна мрежа следва да предостави информацията за ползване на уебсайта, посочен в член 9 от Решение 2008/976/ПВР на Съвета¹³.
- (19) Когато решението за обезпечаване е издадено от съд, издаващият орган би могъл да включва също орган, посочен от издаващата държава, който е компетентен по наказателноправни въпроси да изпълни или приложи решението за обезпечаване в съответствие с националното право.

¹² Съвместно действие 98/428/ПВР от 29 юни 1998 г., прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно създаването на Европейска съдебна мрежа (ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4).

¹³ Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа (ОJ L 348, 24.12.2008, стр. 130).

- (20) Издаващият орган съответно следва да предаде удостоверение за обезпечаване или удостоверение за конфискация, заедно с решението за обезпечаване или решението за конфискация, когато е приложимо, пряко на изпълняващия орган или, когато е приложимо, на централния орган на изпълняващата държава по начин, даващ възможност за писмено документиране, при условия, които позволяват на изпълняващия орган да установи автентичността, включително с препоръчано писмо или защитена система за електронна поща.
- (20а) Издаващият орган следва да предаде удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, свързано с решение по отношение на парична сума, на държавата членка, в която издаващият орган има основателни причини да смята, че лицето, срещу което е издадено решението, притежава имущество или доходи. На тази основа удостоверението може да бъде предадено на държавата членка, в която физическото лице, срещу което е издадено решението, пребивава или, ако това лице няма постоянен или установен адрес, пребивава обичайно. В случай че решението бъде издадено срещу юридическо лице, удостоверението може да бъде предадено на държавата членка, в която то е установено.
- (21) Когато удостоверението за конфискация, свързано с парична сума, бъде изпратено до повече от една изпълняваща държава, издаващата държава следва да се постарее да избягва ситуации, в които се конфискува повече имущество от необходимото, при които общата стойност би надхвърлила максималния размер. За целта издаващият орган следва, наред с другото: i) да посочи в удостоверението за конфискация стойността на активите, ако е известна, във всяка изпълняваща държава, за да може тази стойност да бъде взета предвид от изпълняващите органи; ii) да поддържа необходимите контакти и диалог с изпълняващите органи относно имуществото, което трябва да бъде конфискувано; и iii) незабавно да информира съответния изпълняващ орган или органи, ако счита, че е налице риск изпълнението на надхвърли максималната сума. Когато е целесъобразно, Евроюст може да играе координираща роля в рамките на своята компетентност, за да се избегне прекомерна конфискация.

- (22) Изпълняващият орган следва да признае решението за обезпечаване или решението за конфискация и следва да предприеме мерките, необходими за неговото изпълнение. Решението относно признаването и изпълнението на решение за обезпечаване или на решение за конфискация следва да се приема, а самото обезпечение или конфискация да се извършва със същата бързина и степен на приоритет, както при сходни национални случаи. Сроковете, които следва да бъдат изчислени съгласно Регламент 1182/71¹⁴, следва да бъдат указани, за да се гарантира бързо и ефективно постановяване и изпълнение на решението за обезпечаване или решението за конфискация. По отношение на решенията за обезпечаване изпълняващият орган следва не по-късно от 48 часа след вземането на решение за признаване и изпълнение на такова решение да започне да предприема необходимите конкретни мерки за изпълнение на решението.
- (23, 24) (заличено)
- (25) При изпълнението на решение за обезпечаване издаващият орган и изпълняващият орган следва надлежно да вземат предвид поверителността на разследването. По-специално, изпълняващият орган следва да гарантира поверителността на фактите и същността на решението за обезпечаване.
- (26) Признаването и изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация не следва да се отказват на основания, различни от предвидените в настоящия регламент. По-специално, за изпълняващия орган следва да бъде възможно да не признае и изпълни решение за конфискация на основание на принципа *ne bis in idem*, на основание на правата на всяко заинтересовано лице или на основание на правото на лицата да присъстват на съдебния процес.

¹⁴ Регламент 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

- (26a) Следва да е налице основание за непризнаване на решения за конфискация на базата на обстоятелството, че лицето не се е явило лично на съдебния процес, в резултат на който е издадено решение за конфискация във връзка с окончателна присъда. Това основание за непризнаване се прилага само по отношение на съдебни процеси, в резултат на които са издадени решения за конфискация във връзка с окончателна присъда, и не се прилага по отношение на производства, в резултат на които са издадени решения за конфискация, несвързани с присъда. За да бъде приложимо това основание обаче, следва да е проведено едно или повече изслушвания. Основанието не може да се прилага, ако съответните национални процесуални правила не предвиждат изслушване. Тези национални правила следва да бъдат в съответствие с Хартата и с ЕКПЧ, по-специално що се отнася до правото на справедлив съдебен процес. Такъв е например случаят, когато производството се провежда по опростен начин единствено или частично след писмено производство или без предвидено изслушване.
- (26б) Единствено при извънредни обстоятелства следва да е възможно да не се признае или изпълни решение за обезпечаване или решение за конфискация, когато такова признаване или изпълнение би възпрепятствало изпълняващата държава да приложи конституционните си разпоредби, свързани със свободата на печата и свободата на изразяване в други медии.
- (27) Преди да реши да не признае или да не изпълни решение за обезпечаване или решение за конфискация на базата на основание за непризнаване или неизпълнение, изпълняващият орган следва да се консултира с издаващия орган, за да получи всяка необходима допълнителна информация.
- (27a) При разглеждане на искане от изпълняващия орган да се ограничи периодът, за който следва да се обезпечи имуществото, издаващият орган следва да вземе предвид всички обстоятелства по случая, и по-специално дали продължаването на решението за обезпечаване би могло да причини необосновани вреди в изпълняващата държава. Преди да направи официално искане е препоръчително изпълняващият орган да се консултира с издаващия орган по този въпрос.
- (27б) Издаващият орган следва да информира изпълняващия орган, когато органът на издаващата държава получи парична сума, която засегнатото лице е платило във връзка с решение за конфискация, като се подразбира, че изпълняващата държава трябва да бъде уведомена само ако размерът на плащането по решението дава отражение върху сумата, която следва да се конфискува по силата на решението.

- (28) За изпълняващия орган следва да бъде възможно да отложи изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация, по-конкретно, когато неговото изпълнение може да навреди на текущо наказателно разследване. Веднага щом вече не са налице основания за отлагане, изпълняващият орган следва да предприеме мерките, необходими за изпълнение на решението.
- (28a) След изпълнението на решение за обезпечаване и след решение за признаване и изпълнение на решение за конфискация, изпълняващият орган следва, доколкото е възможно, да информира засегнатите лица, които са му известни, за съответното изпълнение или решение. Това означава, че изпълняващият орган следва да положи всички разумни усилия, за да определи кои са засегнатите лица, да провери как може да се осъществи контакт с тях и да ги информира за изпълнението на решението за обезпечаване или за решението за признаване и изпълнение на решение за конфискация. При изпълнението на тези задължения изпълняващият орган би могъл да поиска съдействие от издаващия орган, например, когато засегнатите лица пребивават на територията на издаващата държава. Задължението на изпълняващия орган по настоящия регламент за предоставяне на информация на засегнатите лица не засяга никое друго задължение на издаващия орган за предоставяне на информация на лицата съгласно правото на издаващата държава, напр. по отношение на решение за обезпечаване или по отношение на съществуващите средства за правна защита съгласно правото на издаващата държава.
- (28б) За да се гарантира адекватното управление на обезпеченото имущество, изпълняващият орган разполага с възможност за продажба или прехвърляне на имущество, когато това е необходимо, в съответствие с член 10 от Директива 2014/42/ЕС, особено, когато имуществото е било обезпечено за значителен период от време.
- (29) Издаващият орган следва да бъде уведомен незабавно при невъзможност да се изпълни дадено решение. Тази невъзможност може да възникне поради факта, че имуществото вече е конфискувано, изчезнало е, било е унищожено или не може да бъде открито на мястото, посочено от издаващия орган, или защото местонахождението на имуществото не е било посочено достатъчно точно, въпреки консултациите между издаващия и изпълняващия орган. При тези обстоятелства изпълняващият орган вече няма да е задължен да изпълни решението за обезпечаване.

- (29a) В случаите, при които задължителни законови разпоредби в изпълняващата държава правят изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация юридически невъзможно, изпълняващият орган следва да осъществи контакт с издаващия орган, за да обсъдят ситуацията и да намерят решение. Възможно решение би могло да бъде оттеглянето на съответното решение от издаващия орган.
- (29б) Веднага след приключване на изпълнението на решението за конфискация изпълняващият орган следва да уведоми издаващия орган за резултатите от изпълнението. Когато е практически възможно, изпълняващият орган следва по този повод да уведоми издаващия орган и за размера на конфискуваната сума или имущество, както и за други подробности, които счита за важни.
- (30) Изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация следва да се регулира от правото на изпълняващата държава членка и само нейните органи следва да бъдат компетентни да вземат решение относно процедурите за изпълнение.
- (31) Нормалното функциониране на практика на настоящия регламент предполага тясно общуване между участващите компетентни национални органи, особено при едновременното изпълнение на решение за конфискация в повече от една държава членка. Поради това компетентните национални органи следва да се консултират помежду си винаги, когато това е необходимо.
- (32) Правата на жертвите на обезщетение и връщане на имущество не следва да бъдат засегнати при трансгранични случаи. Правилата за разпореждане с обезпечено и конфискувано имущество следва да отдават предимство на обезщетяването и връщането на имуществото на жертвите. Понятието „жертва“ следва да бъде тълкувано съгласно националното право на издаващата държава, в което може да бъде предвидена също възможност юридическо лице да бъде жертва за целите на настоящия регламент. Настоящият регламент не следва да засяга правилата относно обезщетяването и връщането на имуществото на жертвите в национални производства.

- (32a) Когато изпълняващ орган е получил информация за решение, издадено от издаващия орган или от друг компетентен съдебен орган в издаващата държава, за връщане на обезпечено имущество на жертвата, той следва да предприеме необходимите мерки, за да гарантира обезпечаването и връщането на въпросното имущество на жертвата възможно най-бързо. Изпълняващият орган би могъл да прехвърли имуществото на издаващата държава, така че тя да може да го върне на жертвата, или направо на жертвата, при условие че издаващата държава е дала съгласие за това. Задължението за връщане на обезпечено имущество на жертвата се прилага, ако са спазени три условия: правото на собственост на жертвата върху имуществото да не се оспорва, което означава, че жертвата се приема за законния собственик на имуществото и няма предявени сериозни претенции, които да оспорват този факт; имуществото да не е необходимо като доказателство в наказателно производство в изпълняващата държава; правата на засегнатите лица, особено на добросъвестните трети лица, да не бъдат засегнати. Изпълняващият орган следва да върне обезпеченото имущество на жертвата само ако тези условия са изпълнени. Когато изпълняващ орган счита, че тези условия не са изпълнени, той следва да се консултира с издаващия орган, например за да поиска допълнителна информация и да обсъди положението с оглед на намирането на решение. Ако не може да бъде намерено решение, изпълняващият орган може да вземе решение да не връща обезпеченото имущество на жертвата.
- (33) Държавите членки не следва да могат да претендират помежду си за възстановяване на разходите, произтичащи от прилагането на настоящия регламент. Въпреки това в случаите, когато изпълняващата държава членка е имала големи или извънредни разходи, например поради факта, че имуществото е било обезпечено за значителен период от време, по предложение на изпълняващия орган издаващият орган следва да обмисли поделянето на разходите.
- (34) [заличено]

- (35) За да може в бъдеще да се изчистват възможно най-бързо установените проблеми по отношение на съдържанието на удостоверението и формуляра, предвидени в приложения I и II към настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощията да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС с цел внасяне на изменения в удостоверението и формуляра. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (36) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно взаимно признаване и изпълнение на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, не може да бъде постигната от държавите членки, а поради обхвата и последиците си може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на посочената цел.
- (37) Разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР вече са заменени от Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁵ по отношение на обезпечаването на доказателства. Разпоредбите на Рамково решение 2003/577/ПВР следва да бъдат заменени от настоящия регламент за държавите членки, които са обвързани от него, по отношение на обезпечаването с оглед на последваща конфискация на имущество. Разпоредбите, които се отнасят до обезпечаване на доказателства и разпоредбите, които се отнасят до обезпечаване с оглед на последваща конфискация, следва да бъдат хармонизирани. Настоящият регламент следва да замени също и Рамково решение 2006/783/ПВР между държавите членки, които са обвързани от него.

¹⁵ Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

- (37a) **Правната форма на настоящия инструмент не следва да представлява прецедент за бъдещи законодателни инструменти на Съюза в областта на взаимното признаване на присъди и съдебни решения по наказателноправни въпроси. Изборът на правната форма на бъдещи инструменти следва да се преценява внимателно за всеки отделен случай, като се вземат предвид, наред с другото, ефективността на инструмента и принципите на пропорционалност и субсидиарност.**
- (38) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (38a) В съответствие с членове 1 и 2 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (39) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се уреждат правилата, съгласно които една държава членка признава и изпълнява на своята територия решение за обезпечаване или решение за конфискация, издадено от друга държава членка в рамките на производства с наказателноправен характер.
2. Настоящият регламент не води до изменение на задължението за спазване на основните права и правни принципи, които са заложиени в член 6 от ДЕС.
3. Настоящият регламент не се прилага за решения за обезпечаване и решения за конфискация, издадени в рамките на граждански или административни производства.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „решение за обезпечаване“ е решение, издадено или утвърдено от издаващ орган, посочен в точка 8, с което се цели предотвратяване на унищожаването, промяната, преместването, прехвърлянето или разпореждането с имущество с оглед на неговата конфискация;
- (2) „решение за конфискация“ е окончателна санкция или мярка, наложена от съд вследствие на производство за извършено престъпление, която води до окончателно отнемане на имущество от физическо или юридическо лице;
- (3) „имущество“ е имущество от всеки вид, независимо дали материално или нематериално, движимо или недвижимо, както и правните документи или инструменти, доказващи правото или интереса от такова имущество, за което издаващият орган е решил, че:
 - а) представлява облага от престъпление или е равностойно, било то на пълната стойност или само на част от стойността на такава облага,
 - б) представлява средство на такова престъпление или стойността на такова средство,
 - в) подлежи на конфискация посредством прилагането в издаващата държава на някое от правомощията за конфискация, предвидени в Директива 2014/42/ЕС, или
 - г) подлежи на конфискация по силата на някоя от разпоредбите относно правомощията за конфискация без окончателна присъда съгласно правото на издаващата държава вследствие на производство за извършено престъпление;
- (4) „облаги“ е всяка икономическа изгода, придобита пряко или косвено в резултат на престъпление; тя може да се изразява във всяка форма на имущество и включва всяко последващо реинвестиране или преобразуване на преки облаги и всякакви стойностни ползи;

- (5) „средства на престъпление“ е всяко имущество, което е използвано или се е предвиждало да бъде използвано, по какъвто и да е начин, изцяло или частично, за извършване на престъпление;
- (6) „издаваща държава“ е държавата членка, в която е издадено решение за обезпечаване или решение за конфискация;
- (7) „изпълняваща държава“ е държавата членка, на която се предава решение за обезпечаване или решение за конфискация с цел признаване и изпълнение;
- (8) „издаващ орган“ означава:
- а) по отношение на решение за обезпечаване:
- (i) съдия, съд или прокурор, компетентен по разглежданото дело; или
- (ii) всеки друг компетентен орган, определен като такъв от издаващата държава и който има компетентност по наказателноправни въпроси да разпорежда обезпечаването на имущество или да изпълнява решение за обезпечаване в съответствие с националното право. Освен това, преди да бъде предадено на изпълняващия орган, решението за обезпечаване се потвърждава от съдия, съд или прокурор в издаващата държава след проверка за съответствието му с условията за издаване на такова решение съгласно настоящия регламент. Когато решението е потвърдено от такъв орган, този орган може също да бъде разглеждан като издаващ орган за целите на предаването на решението;
- б) по отношение на решение за конфискация — орган, определен като такъв от издаващата държава и който е компетентен по наказателноправни въпроси да изпълни решение за конфискация, издадено от съд в съответствие с националното право;

- (9) „изпълняващ орган“ е орган, който е компетентен да признае решение за обезпечаване или решение за конфискация и да осигури неговото изпълнение в съответствие с настоящия регламент и с процедурите, приложими съгласно националното право при обезпечаването и конфискацията на имущество. Тези процедури могат да налагат регистриране на решението от съда и разрешаване на неговото изпълнение. В такъв случай изпълняващият орган включва и органът, който е компетентен да изиска от съда такава регистрация и такова разрешение;
- (10) „засегнато лице“ е лицето, срещу което е издадено решение за обезпечаване или решение за конфискация, или лицето, което е собственик на имуществото, предмет на такова решение, както и всяко трето лице, чиито права, свързани с това имущество, са пряко засегнати от това решение в съответствие с правото на изпълняващата държава.

Престъпления

1. Решение за обезпечаване или решение за конфискация се изпълнява без проверка за двойна наказуемост на деянията, довели до такова решение, ако тези деяния са наказуеми в издаващата държава с лишаване от свобода за максимален срок от поне три години и съставляват едно или повече от следните престъпления съгласно правото на издаващата държава:
- (1) участие в организирана престъпна група,
 - (2) тероризъм,
 - (3) трафик на хора,
 - (4) сексуална експлоатация на деца и детска порнография,
 - (5) незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества,
 - (6) незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,
 - (7) корупция,
 - (8) измама и други престъпления по смисъла на Директива (ЕС) 2017/1371 относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред¹⁶,

¹⁶ Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 29).

- (9) измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейския съюз по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности¹⁷,
- (10) изпиране на незаконно придобити средства,
- (11) подправяне на парични знаци, включително евро,
- (12) компютърни престъпления,
- (13) престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности,
- (14) улесняване на незаконно влизане и пребиваване,
- (15) убийство или тежка телесна повреда,
- (16) незаконна търговия с човешки органи и тъкани,
- (17) отвличане, противозаконно лишаване от свобода или задържане на заложници,
- (18) расизъм и ксенофобия,
- (19) организиран или въоръжен грабеж,
- (20) незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,
- (21) мошеничество,

¹⁷ Конвенция, съставена въз основа член К.3 от Договора за Европейския съюз, за защита на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49).

- (22) рекет и изнудване,
- (23) подправяне и пиратство на изделия,
- (24) подправяне на административни документи и търговия с тях,
- (25) измама и подправяне на непарични платежни инструменти,
- (26) незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,
- (27) незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,
- (28) трафик на крадени превозни средства,
- (29) изнасилване,
- (30) палеж,
- (31) престъпления от компетентността на Международния наказателен съд,
- (32) незаконно отвлечане на летателни средства или кораби,
- (33) саботаж.

2. За престъпления, различни от посочените в параграф 1, изпълняващата държава може да обвърже признаването и изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация с условието деянията, които са довели до решението за обезпечаване или решението за конфискация, да съставляват престъпление съгласно законодателството на изпълняващата държава, независимо от неговите съставни елементи или от начина, по който то е описано в законодателството на издаващата държава.

ГЛАВА II

ПРЕДАВАНЕ, ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ ЗА ОБЕЗПЕЧАВАНЕ

Член 4 (заличен)

Член 5

Предаване на решения за обезпечаване

1. Решението за обезпечаване се предава посредством удостоверение за обезпечаване. Издаващият орган предава удостоверението за обезпечаване, както е посочено в член 7, пряко на изпълняващия орган или, когато е приложимо, на централния орган, посочен в член 27, параграф 2, по начин, даващ възможност за писмено документиране при условия, които позволяват на изпълняващия орган да установи автентичността.
2. Държавите членки могат да представят декларация, в която да се посочва, че когато удостоверение за обезпечаване им се предава с оглед на признаването и изпълнението на решение за обезпечаване, издаващият орган трябва да предаде, заедно с удостоверението за обезпечаване, оригинала на решението за обезпечаване или заверено копие от него. При все това, единствено удостоверението за обезпечаване трябва да бъде преведено в съответствие с член 7, параграф 2.
- 2а. Държавите членки може да представят декларацията по параграф 2 в момента на приемане на настоящия регламент или на по-късна дата. Държавите членки може да оттеглят декларация по всяко време. Държавите членки уведомят Комисията, когато представят или оттеглят декларация. Комисията прави получената информация достояние на всички държави членки и на Европейска съдебна мрежа съгласно Решение 2008/976/ПВР на Съвета.

3. Що се отнася до решение за обезпечаване, свързано с парична сума, издаващият орган предава удостоверението за обезпечаване на държавата членка, в която издаващият орган има основателни причини да смята, че лицето, срещу което е издадено решението, притежава имущество или доходи.
4. По отношение на решение за обезпечаване, свързано с конкретно имущество, издаващият орган предава удостоверението за обезпечаване на държавата членка, в която издаващият орган има основателни причини да смята, че се намира имуществото, обхванато от решението за обезпечаване.
5. Удостоверението за обезпечаване, посочено в параграф 1:
 - а) се придружава от удостоверение за конфискация, което се предава в съответствие с член 17, или
 - б) съдържа указание, че имуществото трябва да остане обезпечено в изпълняващата държава до предаването и изпълнението на решението за конфискация в съответствие с член 17, като в този случай издаващият орган посочва очакваната дата за това предаване в удостоверението за обезпечаване, посочено в член 7.
6. Издаващият орган информира изпълняващия орган, ако са му известни лица, които са засегнати от решението за обезпечаване. При поискване издаващият орган съобщава на изпълняващия орган и всяка информация, която има отношение към евентуален иск, подаден от такова засегнато лице във връзка с имущество, включително всяка информация за идентифициране на това лице.
7. Когато въпреки информацията, която е предоставена в съответствие с член 27, параграф 3, компетентният изпълняващ орган е неизвестен, издаващият орган прави всички необходими проучвания, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа, за да получи информация за органа, който е компетентен за признаването и изпълнението на решението за обезпечаване.

8. Когато органът, който получи решение за обезпечаване, не е компетентен да го признае и да предприеме мерките, необходими за неговото изпълнение, този орган незабавно предава решението за обезпечаване на компетентния изпълняващ орган в своята държава членка и уведомява съответно издаващия орган.

Член 6

Предаване на решение за обезпечаване на една или повече изпълняващи държави

1. При спазване на изискванията на член 5 удостоверението за обезпечаване се предава само на една изпълняваща държава към определен момент, освен ако не се прилагат условията по параграфи 2 или 3.
2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, когато решение за обезпечаване се отнася до конкретно имущество, удостоверението за обезпечаване може да бъде предадено едновременно на повече от една изпълняваща държава, ако:
 - а) издаващият орган има основателни причини да смята, че различни имущества, обхванати от решението за обезпечаване, се намират в различни изпълняващи държави; или
 - б) обезпечаването на конкретно имущество, обхванато от решението за обезпечаване, би изисквало действия в повече от една изпълняваща държава.
3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, когато решение за обезпечаване се отнася за парична сума, удостоверението за обезпечаване може да бъде предадено едновременно на повече от една изпълняваща държава, когато издаващият орган прецени, че е налице конкретна нужда от това, по-специално когато е малко вероятно очакваната стойност на имуществото, което може да бъде обезпечено в издаващата държава и във всяка една изпълняваща държава, да бъде достатъчна за обезпечаване на пълния размер, предвиден в решението за обезпечаване.

Член 7

Стандартно удостоверение за обезпечаване

1. Издаващият орган попълва удостоверението за обезпечаване, предвидено в приложение I, подписва го и заверява съдържанието му като вярно и точно.
2. Издаващият орган превежда удостоверението за обезпечаване на някой от официалните езици на изпълняващата държава или на друг език, който изпълняващата държава ще приеме в съответствие с параграф 3.
3. Всяка държава членка може по всяко време да заяви в декларация, представена на Комисията, че ще приема преводи на един или повече други официални езици на Съюза.

Член 8

Признаване и изпълнение на решения за обезпечаване

Изпълняващият орган признава решение за обезпечаване, предадено в съответствие с член 5, и предприема мерките, необходими да изпълни решението със същата бързина и степен на приоритет, както при национално решение за обезпечаване, освен ако въпросният орган не реши да се позове на някое от основанията за непризнаване и неизпълнение, предвидени в член 9, или на някое от основанията за отлагане, предвидени в член 11.

Член 9

Основания за непризнаване и неизпълнение на решения за обезпечаване

1. Изпълняващият орган може да реши да не признае и да не изпълни решението за обезпечаване само ако:
 - а) изпълнението на решението за обезпечаване би противоречало на принципа *ne bis in idem*;
 - б) съгласно правото на изпълняващата държава е налице имунитет или привилегия, който/която би възпрепятствал/а обезпечаването на съответното имущество, или са налице правила относно определянето или ограничаването на наказателната отговорност, които се отнасят до свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, които възпрепятстват изпълнението на решението;
 - в) удостоверението, предвидено в член 7, е непълно или явно неправилно и не е бил попълнено след консултация в съответствие с параграф 2 от настоящия член;
 - г) решението е издадено във връзка с престъпление, извършено изцяло или отчасти извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава, и деянието, във връзка с което е издадено решението, не съставлява престъпление в изпълняващата държава;
 - д) в един от случаите, попадащи в обхвата на член 3, параграф 2, деянието, довело до издаване на решението, не съставлява престъпление съгласно правото на изпълняващата държава; въпреки това, в случаите, които включват данъци или мита, или митнически и борсови разпоредби, изпълнението на решението за обезпечаване не се отказва на основание, че правото на изпълняващата държава не налага същия вид данъци или мита или не предвижда същия тип правила по отношение на данъците и митата или същия тип уредба относно митниците и борсите като правото на издаващата държава.

2. В случаите, посочени в параграф 1, преди да вземе решение да не признае или да не изпълни решението за обезпечаване, било то изцяло или отчасти, изпълняващият орган провежда чрез подходящи средства консултации с издаващия орган и, когато е уместно, изисква от издаващия орган да предостави необходимата информация без забавяне.
3. Когато изпълняващият орган е признал решение за обезпечаване, но в хода на изпълнението е установил, че се прилага някое от основанията за непризнаване или неизпълнение, той незабавно осъществява контакт с издаващия орган чрез подходящи средства, за да обсъди с него подходящите мерки, които следва да се предприемат. На тази основа издаващият орган може да реши да оттегли решението за обезпечаване. Ако след тези обсъждания не бъде постигнато решение, изпълняващият орган може да реши да прекрати изпълнението на решението за обезпечаване.

Срокове за признаване и изпълнение на решения за обезпечаване

1. Изпълняващият орган взема решение относно признаването и изпълнението на решението за обезпечаване и изпълнява това решение без забавяне и със същата бързина и степен на приоритет, както при сходен национален случай, след като изпълняващият орган е получил удостоверението за обезпечаване.
2. Когато издаващият орган е посочил в удостоверението за обезпечаване, че обезпечителната мярка трябва да бъде наложена на определена дата, изпълняващият орган се съобразява с това изискване във възможно най-голяма степен.
3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 5, когато издаващият орган е посочил в удостоверението за обезпечаване, че е необходимо незабавно обезпечаване поради наличието на законни основания да се счита, че въпросното имущество ще бъде преместено или унищожено съвсем скоро, изпълняващият орган взема решение относно признаването на решението за обезпечаване не по-късно от 48 часа след получаването му от изпълняващия орган. Изпълняващата държава, не по-късно от 48 часа след вземането на такова решение за признаване, предприема конкретни мерки, необходими за изпълнение на решението за обезпечаване.
4. Изпълняващият орган съобщава на издаващия орган решението относно признаването и изпълнението на решението за обезпечаване без забавяне по начин, даващ възможност за писмено документиране.
5. Когато в определен случай не е възможно да бъдат спазени посочените в параграф 3 срокове, изпълняващият орган уведомява незабавно издаващия орган чрез всички налични средства, като посочва причините за забавянето и провежда консултации с издаващия орган за подходящите срокове за изпълнение на решението за обезпечаване. Изтичането на сроковете не освобождава изпълняващия орган от задължението му да приеме решение относно признаването и изпълнението на решението за обезпечаване и да изпълни това решение без забавяне.

Отлагане на изпълнението на решения за обезпечаване

1. Изпълняващият орган може да отложи изпълнението на решение за обезпечаване, предадено в съответствие с член 5, когато:
 - а) неговото изпълнение може да навреди на текущо наказателно разследване, като в този случай изпълнението на решението за обезпечаване може да бъде отложено до момента, в който изпълняващият орган счете, че това е основателно;
 - б) имуществото вече е предмет на съществуващо решение за обезпечаване, като в този случай изпълнението на решението за обезпечаване може да бъде отложено до момента, в който съществуващите решения бъдат оттеглени; или
 - в) имуществото вече е предмет на съществуващо решение за обезпечаване, издадено в хода на друго производство в изпълняващата държава, като в този случай изпълнението на решението за обезпечаване може да бъде отложено до момента, в който съществуващото решение бъде оттеглено. Тази разпоредба се прилага обаче само когато това съществуващо решение би имало предимство пред последващи национални решения за обезпечаване по националното право.

2. Изпълняващият орган докладва незабавно на издаващия орган за отлагането на изпълнението на решението по начин, даващ възможност за писмено документиране, включително за основанията за отлагането и, ако е възможно, за очакваната продължителност на отлагането. Веднага след като отпадне основанията за отлагане, изпълняващият орган предприема незабавно мерките, необходими за изпълнение на решението, и уведомява за това издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 12

Поверителност

1. При изпълнението на решение за обезпечаване издаващият орган и изпълняващият орган надлежно вземат предвид поверителността на разследването.
2. Изпълняващият орган гарантира поверителността на фактите и съдържанието на решението за обезпечаване в съответствие с националното си право, с изключение на необходимото за изпълнението на решението.
3. С цел защита на текущи разследвания издаващият орган може да поиска от изпълняващия орган да запази поверителна информацията за изпълнението на решението за обезпечаване.
4. Ако изпълняващият орган не може да спази задълженията за поверителност, посочени в настоящия член, той незабавно уведомява за това издаващия орган и по възможност преди изпълнението на решението за обезпечаване.

Член 13

(преместено в новия член 32а)

Срок на действие на решенията за обезпечаване

1. Имуществото остава обезпечено в изпълняващата държава, докато компетентният орган на тази държава не отговори окончателно на решение за конфискация, предадено в съответствие с член 17, или докато издаващият орган не информира изпълняващия орган за решение или мярка, в резултат на което/която решението вече не подлежи на изпълнение или предстои да бъде оттеглено в съответствие с член 30, параграф 1.
2. Като взема предвид обстоятелствата по случая, изпълняващият орган може да подаде обосновано искане до издаващия орган да ограничи периода, за който се обезпечават имуществото. При разглеждането на това искане издаващият орган взема предвид всички интереси, включително тези на изпълняващия орган. Издаващият орган отговаря на искането във възможно най-кратък срок. Ако издаващият орган не е съгласен с ограничението, той информира изпълняващия орган за мотивите си. В този случай имуществото остава обезпечено в съответствие с параграф 1. Ако издаващият орган не отговори в срок от шест седмици от получаване на искането, изпълняващият орган вече не е задължен да изпълни решението за обезпечаване.

Невъзможност за изпълнение на решение за обезпечаване

1. Когато изпълняващият орган смята, че решение за обезпечаване е невъзможно да бъде изпълнено, той уведомява издаващия орган за това без забавяне.
2. Преди да уведоми издаващия орган в съответствие с параграф 1, изпълняващият орган се консултира, когато е подходящо, с издаващия орган без забавяне с цел да се намери решение.
3. Неизпълнението на решение за обезпечаване съгласно настоящия член може да бъде оправдано само ако имуществото:
 - а) вече е конфискувано;
 - б) е изчезнало;
 - в) е било унищожено;
 - г) не може да бъде открито на мястото, посочено в удостоверението за обезпечаване;
 - д) не може да бъде открито, защото местонахождението на имуществото не е било посочено достатъчно точно, въпреки консултациите по параграф 2.
4. По отношение на случаите, посочени в параграф 3, букви б), г) и д), ако изпълняващият орган впоследствие получи информация, която му позволява да установи местонахождението на имуществото, той изпълнява решението за обезпечаване, без да е необходимо предаването на ново удостоверение за обезпечаване, при условие че изпълняващият орган, преди да изпълни решението за обезпечаване, е получил потвърждение от издаващия орган, че решението за обезпечаване все още е в сила.
5. Независимо от разпоредбите на параграф 3, в случай че издаващият орган е посочил, че имущество с еквивалентна стойност може да бъде обезпечено, неизпълнението на решение за обезпечаване съгласно настоящия член може да бъде оправдано, ако възникне едно от обстоятелствата по параграф 3 и не съществува имущество с еквивалентна стойност, което да може да бъде конфискувано.

Член 16

Докладване

Изпълняващият орган докладва на издаващия орган относно изпълнението на решението за обезпечаване, включително описание на имуществото, върху което е наложено обезпечение, и, ако е налице, оценка на неговата стойност. Докладването се извършва без неоправдано забавяне по начин, даващ възможност за писмено документиране, веднага след като изпълняващият орган бъде уведомен, че решението за обезпечаване е изпълнено.

ГЛАВА Ш

ПРЕДАВАНЕ, ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ ЗА КОНФИСКАЦИЯ

Член 17

Предаване на решения за конфискация

1. Решението за конфискация се предава посредством удостоверение за конфискация. Издаващият орган предава удостоверението за конфискация, предвидено в член 20, пряко на изпълняващия орган или, когато е приложимо, на централния орган, посочен в член 27, параграф 2, по начин, даващ възможност за писмено документиране при условия, които позволяват на изпълняващия орган да установи автентичността.
2. Държавите членки могат да представят декларация, в която да се посочва, че когато удостоверение за конфискация им се предава с оглед на признаването и изпълнението на решение за конфискация, издаващият орган трябва да предаде, заедно с удостоверението за конфискация, оригинала на решението за конфискация или заверено копие от него. При все това, единствено удостоверението за конфискация трябва да бъде преведено в съответствие с член 20, параграф 2.
- 2а. Държавите членки може да представят декларацията по параграф 2 в момента на приемане на настоящия регламент или на по-късна дата. Държавите членки може да оттеглят декларация по всяко време. Държавите членки уведомят Комисията, когато представят или оттеглят декларация. Комисията предоставя получената информация на всички държави членки и на Европейската съдебна мрежа.
3. Що се отнася до решение за конфискация на парична сума, издаващият орган предава удостоверението за конфискация на държавата членка, в която издаващият орган има основателни причини да смята, че лицето, срещу което е издадено решението, притежава имущество или доходи.

4. По отношение на решение за конфискация, свързано с конкретно имущество, издаващият орган предава удостоверението за конфискация на държавата членка, в която издаващият орган има основателни причини да смята, че се намира имуществото, обхванато от решението за конфискация.
5. Когато въпреки информацията, която е предоставена в съответствие с член 27, параграф 3, компетентният изпълняващ орган е неизвестен, издаващият орган прави всички необходими проучвания, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа, за да получи информация за органа, който е компетентен за признаването и изпълнението на решението за конфискация.
6. Когато органът в изпълняващата държава, който получава удостоверение за конфискация, не е компетентен да го признае или да предприеме мерките, необходими за неговото изпълнение, той незабавно предава удостоверението за конфискация на компетентния изпълняващ орган в своята държава членка и уведомява съответно издаващия орган.

Член 18

Предаване на решение за конфискация на една или повече изпълняващи държави

1. При спазване на изискванията на член 17 удостоверението за конфискация се предава само на една изпълняваща държава към определен момент, освен ако не се прилагат условията по параграфи 2 или 3.
2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, когато решение за конфискация се отнася до конкретно имущество, удостоверението за конфискация може да бъде предадено едновременно на повече от една изпълняваща държава в случаите, когато:
 - а) издаващият орган има основателни причини да смята, че различни имущества, обхванати от решението за конфискация, се намират в различни изпълняващи държави; или
 - б) конфискацията на конкретно имущество, обхванато от решението за конфискация, е свързана с действия в повече от една изпълняваща държава.
3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, когато решение за конфискация се отнася до парична сума, удостоверението за конфискация може да бъде предадено едновременно на повече от една изпълняваща държава, когато издаващият орган счита, че е налице специфична необходимост от това, по-специално когато:
 - а) въпросното имущество не е било обезпечено в съответствие с настоящия регламент, или
 - б) е малко вероятно стойността на имуществото, което може да бъде конфискувано в издаващата държава и във всяка една изпълняваща държава, да бъде достатъчна за изпълнението на пълния размер, обхванат от решението за конфискация.

Последици от предаването на решенията за конфискация

1. Предаването на решение за конфискация посредством удостоверение на една или повече изпълняващи държави в съответствие с членове 17 и 18 не ограничава правото на издаващата държава сама да изпълни решението.
2. Когато решение за конфискация на парична сума се предава на една или повече изпълняващи държави, общата сума, получена от изпълнението, не надхвърля максималната сума, посочена в решението за конфискация.
3. Издаващият орган уведомява незабавно изпълняващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране, ако:
 - а) счита, че е налице риск изпълнението да надхвърли максималната сума, поспециално въз основа на информацията, получена от изпълняващия орган съгласно член 24, параграф 1, буква б);
 - б) цялото или част от решението за конфискация е било изпълнено в издаващата държава или в друга изпълняваща държава, като се посочва сумата, за която решението за конфискация все още не е изпълнено;
 - в) след предаването на удостоверението за конфискация в съответствие с член 17 орган на издаващата държава получи парична сума, която засегнатото лице е платило във връзка с решението за конфискация.

Когато се прилага буква а), издаващият орган информира изпълняващия орган възможно най-скоро дали посоченият риск вече е отпаднал.

Член 20

Стандартно удостоверение за конфискация

1. Издаващият орган попълва удостоверението за конфискация, предоставено в приложение II, подписва го и заверява съдържанието му като вярно и точно.
2. Издаващият орган превежда удостоверението за конфискация на някой от официалните езици на изпълняващата държава или на друг език, който изпълняващата държава ще приеме в съответствие с параграф 3.
3. Всяка държава членка може по всяко време да заяви в декларация, представена на Комисията, че ще приема преводи на един или повече други официални езици на Съюза.

Член 21

Признаване и изпълнение на решения за конфискация

1. Изпълняващият орган признава решение за конфискация, предадено в съответствие с член 17, и предприема мерките, необходими за неговото изпълнение по същия начин, както решение за конфискация, издадено от орган на изпълняващата държава, освен ако въпросният изпълняващ орган не се позове на някое от основанията за непризнаване и неизпълнение, предвидени в член 22, или на някое от основанията за отлагане, предвидени в член 24.
2. Ако решението за конфискация се отнася за конкретно имущество, издаващите органи и изпълняващите органи могат, ако това е предвидено в правото на издаващата държава, да се договорят, че конфискацията в изпълняващата държава може да бъде извършена под формата на задължение за плащане на парична сума, съответстваща на стойността на имуществото, подлежащо иначе на конфискация.

3. Ако решението за конфискация се отнася за парична сума и плащането не е получено, изпълняващият орган изпълнява решението за конфискация в съответствие с параграф 1 върху което и да е имущество, което може да бъде използвано за тази цел. Ако е необходимо, изпълняващият орган обменя паричната сума, която трябва да бъде конфискувана, във валутата на изпълняващата държава при обменен курс към момента на издаване на решението за конфискация. Обмяната се извършва въз основа на обменния курс на еврото за деня, публикуван в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз*.
4. Всяка част от паричната сума, която е възстановена по силата на решение за конфискация в която и да е държава, различна от изпълняващата държава, се приспада изцяло от сумата, която трябва да бъде конфискувана в изпълняващата държава.
5. Когато издаващият орган е издал решение за конфискация, но не е издал решение за обезпечаване, конкретните мерки, предвидени в параграф 1, могат да включват изпълняващият орган да реши да обезпечи съответното имущество по собствена инициатива, с оглед на последващото изпълнение на решението за конфискация. В този случай изпълняващият орган информира издаващия орган без забавяне и по възможност преди обезпечаването на съответното имущество.
6. Веднага след приключване на изпълнението на решението изпълняващият орган уведомява издаващия орган за резултатите от изпълнението по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Основания за непризнаване и неизпълнение на решения за конфискация

1. Изпълняващият орган може да реши да не признае и да не изпълни решението за конфискация само ако:
 - а) изпълнението на решението би противоречало на принципа *ne bis in idem*;
 - б) съгласно правото на изпълняващата държава е налице имунитет или привилегия, който/която би възпрепятствал/а изпълнението на национално решение за обезпечаване спрямо съответното имущество, или са налице правила относно определянето или ограничаването на наказателната отговорност, които се отнасят до свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, които възпрепятстват изпълнението на решението;
 - в) удостоверението за конфискация, предвидено в член 20, е непълно или явно неправилно и не е било попълнено след консултация в съответствие с параграф 2;
 - г) решението е издадено във връзка с престъпление, извършено изцяло или отчасти извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава, и деянието, във връзка с което е издадено решението, не съставлява престъпление в изпълняващата държава;
 - д) правата на засегнатите лица биха направили невъзможно, съгласно правото на изпълняващата държава, изпълнението на решението дори когато тази невъзможност е последица от прилагането на средства за правна защита съгласно член 33;
 - е) в един от случаите по член 3, параграф 2 деянието, на което се основава решението, не съставлява престъпление съгласно правото на изпълняващата държава; въпреки това, в случаите, включващи данъци или мита, или митнически и борсови разпоредби, изпълнението на решението не може да се отказва на основание, че правото на изпълняващата държава не налага същия вид данъци или мита или не предвижда същите правила по отношение на данъците и митата или същата уредба относно митниците и борсите като правото на издаващата държава;

ж) съгласно удостоверението за конфискация, предвидено в член 20, лицето, срещу което е издадено решението за конфискация, не се е явило лично на съдебния процес, в резултат на който е издадено решение за конфискация във връзка с окончателна присъда. Това основание не се прилага, когато в удостоверението за конфискация се посочва, че в съответствие с допълнителни процесуални изисквания, предвидени в националното право на издаващата държава, лицето:

i) е било своевременно призовано лично и по този начин е било уведомено за определените дата и място на съдебния процес, довел до решението за конфискация, или е било официално информирано за определените дата и място на процеса по друг начин, така че е било безспорно установено, че лицето е знаело за насрочения съдебен процес, и е било своевременно уведомено за възможността за постановяване на решение за конфискация, ако не се яви на съдебния процес;

ii) след като е било уведомено за насрочения съдебен процес, е упълномощило защитник, посочен от заинтересованото лице или от държавата, с цел да го защитава на съдебния процес и действително е било защитавано от този защитник на процеса; или

iii) след като решението за конфискация му е било връчено и е било изрично уведомено за правото на повторно разглеждане или на обжалване, в което лицето ще право да участва и което би позволило делото да се преразгледа по същество, включително и с представяне на нови доказателства, и което би могло да доведе до отмяна на първоначалното решение:

- изрично е заявило, че не оспорва решението за конфискация; или

- не е поискало повторно разглеждане или обжалване в приложимия за целта срок.

2. В случаите, посочени в параграф 1, преди да вземе решение да не признае и да не изпълни решението за конфискация, било то изцяло или отчасти, изпълняващият орган провежда чрез подходящи средства консултации с издаващия орган и, когато е уместно, изисква от издаващия орган да предостави необходимата информация без забавяне.

3. Всяко решение за непризнаване и неизпълнение на решението за конфискация се взема без забавяне и веднага се съобщава на издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 23

Срокове за признаване и изпълнение на решения за конфискация

1. Изпълняващият орган взема решението относно признаването и изпълнението на решение за конфискация без забавяне и, без да се засяга параграф 4, не по-късно от 60 дни след като е получил удостоверението за конфискация.
2. Изпълняващият орган съобщава на издаващия орган решението относно признаването и изпълнението на решението за конфискация без забавяне по начин, даващ възможност за писмено документиране.
3. Освен ако не са налице основания за отлагане по член 24, изпълняващият орган предприема конкретни мерки, необходими за изпълнение на решението за конфискация без забавяне и най-малко със същата бързина и степен на приоритет, както при сходно национално решение за конфискация.
4. Когато в определен случай не е възможно да бъде спазен посоченият в параграф 1 срок, изпълняващият орган уведомява издаващия орган без забавяне, като посочва причините за забавянето, и провежда консултации с издаващия орган за подходящия график за признаване и изпълнение на решението за конфискация.
5. Изтичането на посочения в параграф 1 срок не освобождава изпълняващия орган от задължението му да приеме решение относно признаването и изпълнението на решение за конфискация и да изпълни това решение за конфискация без забавяне.

Отлагане на признаването и изпълнението на решения за конфискация

1. Изпълняващият орган може да отложи признаването или изпълнението на решение за конфискация, предадено в съответствие с член 17, когато:
 - а) неговото изпълнение може да навреди на текущо наказателно разследване, като в този случай изпълнението на решението за конфискация може да бъде отложено до момента, в който изпълняващият орган счита, че това е основателно;
 - б) във връзка с решение за конфискация на парична сума изпълняващият орган смята, че съществува риск общата стойност, получена от изпълнението на това решение за конфискация, да превиши значително посочената в него сума поради едновременно изпълнение на решението за конфискация в повече от една държава членка;
 - в) имуществото вече е предмет на текущо производство за конфискация в изпълняващата държава; или
 - г) в случаите, когато се прилагат средства за правна защита по член 33.
2. За времето на отлагането на признаването или изпълнението на решение за конфискация компетентният орган на изпълняващата държава предприема всички мерки, които би предприел при сходен национален случай с цел предотвратяване на загубата на имуществото за целите на изпълнението на решението за конфискация.
3. Изпълняващият орган докладва на издаващия орган за отлагането на изпълнението на решението без забавяне по начин, даващ възможност за писмено документиране, включително за основанията за отлагането и, ако е възможно, за очакваната продължителност на отлагането.

4. Веднага щом вече не са налице основания за отлагане, изпълняващият орган предприема без забавяне мерките, необходими за изпълнение на решението и уведомява за това издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 25

Невъзможност за изпълнение на решение за конфискация

1. Когато изпълняващият орган смята, че решение за конфискация е невъзможно да бъде изпълнено, той уведомява издаващия орган за това без забавяне.
2. Преди да уведоми издаващия орган в съответствие с параграф 1, изпълняващият орган се консултира, когато е подходящо, с издаващия орган без забавяне с цел да се намери решение, като се вземат под внимание и възможностите, предвидени в член 21, параграфи 2 или 3.
3. Неизпълнението на решение за конфискация съгласно настоящия член може да бъде оправдано само ако имуществото:
 - а) вече е конфискувано;
 - б) е изчезнало;
 - в) е било унищожено;
 - г) не може да бъде открито на мястото, посочено в удостоверението; или
 - д) не може да бъде открито, защото местонахождението на имуществото не е било посочено достатъчно точно, въпреки консултациите по параграф 2.

4. По отношение на случаите, посочени в параграф 3, букви б), г) и д), ако изпълняващият орган впоследствие получи информация, която му позволява да установи местонахождението на имуществото, той може да изпълни решението за конфискация, без да е необходимо предаването на ново удостоверение, при условие че изпълняващият орган, преди да изпълни решението за конфискация, е получил потвърждение от издаващия орган, че решението за конфискация все още е в сила.
5. Независимо от разпоредбите на параграф 3, в случай че издаващият орган е посочил, че имущество с еквивалентна стойност може да бъде конфискувано, неизпълнението на решение за конфискация съгласно настоящия член може да бъде оправдано, ако възникне едно от обстоятелствата по параграф 3 и не съществува имущество с еквивалентна стойност, което да може да бъде конфискувано.

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 26

Закон, уреждащ изпълнението

1. По отношение на изпълнението на решението за обезпечаване или решението за конфискация се прилага законът на изпълняващата държава и само нейните органи са компетентни да вземат решение относно процедурите за изпълнение и да определят всички мерки, свързани с тях.
2. Решение за обезпечаване или решение за конфискация, издадено срещу юридическо лице, се изпълнява дори ако изпълняващата държава не признава принципа на наказателна отговорност на юридическите лица.
3. Независимо от разпоредбите на член 21, параграфи 2 и 3, изпълняващата държава не може да наложи алтернативни мерки на решението за обезпечаване или решението за конфискация, предадено в съответствие с членове 5 и 17, без съгласието на издаващата държава.

Член 26а

Сътрудничество между службите за възстановяване на активи

Държавите членки гарантират, че техните Служби за възстановяване на активи си сътрудничат помежду си за целите на улесняване на проследяването и установяването на облаги от престъпления и друго имущество, свързано с престъпления, които могат да станат обект на решение за обезпечаване или решение за конфискация, в съответствие с Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 г. относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на активи на държавите членки при проследяване и установяване на облаги или друго имущество, свързани с престъпления¹⁸.

¹⁸ ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103.

Уведомяване относно компетентните органи

1. До ... [датата, от която започва да се прилага настоящият регламент] всяка държава членка уведомява Комисията кой орган или органи, съгласно определението в член 2, параграфи 8 и 9, са компетентни в съответствие с националното ѝ право в случаите, когато тази държава членка съответно е:
 - а) издаваща държава, или
 - б) изпълняваща държава.
2. Ако това е необходимо поради структурата на нейната вътрешна правна система, всяка държава членка може да определи един или няколко централни органа, които да отговарят за административното предаване и получаване на удостоверенията, свързани с решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, както и за подпомагане на компетентните органи. Държавите членки уведомяват Комисията за тези органи.
3. Комисията предоставя получената информация на всички държави членки.

Комуникация

1. Когато е необходимо, издаващият орган и изпълняващият орган се консултират взаимно, като използват всякакви подходящи средства за комуникация, за да се гарантира ефикасното прилагане на настоящия регламент.
2. Всички комуникации, включително и онези, предназначени да се преодолеят трудности, свързани с предаването или удостоверяването на автентичността на документ, необходим за изпълнението на решението за обезпечаване или решението за конфискация, се осъществяват пряко между издаващия орган и изпълняващия орган и, когато държавата членка е определила централен орган в съответствие с член 27, параграф 2, с участието на този централен орган.

Член 29

Множество решения

1. Ако изпълняващият орган получи две или повече решения за обезпечаване или решения за конфискация от различни държави членки срещу едно и също лице и това лице не разполага с достатъчно имущество в изпълняващата държава за удовлетворяване на всички решения, или ако изпълняващият орган получи две или повече решения за обезпечаване или решения за конфискация по отношение на едно и също конкретно имущество, изпълняващият орган решава кое от решенията да изпълни в съответствие с правото на изпълняващата държава, без да се засяга възможността за отлагане на изпълнението на решение за конфискация в съответствие с член 24.
2. Когато взема решението си, изпълняващият орган по възможност отдава приоритет на интересите на жертвите. Той също така отчита всички други значими обстоятелства, включително:
 - а) дали активите са обезпечени;
 - б) датите на съответните решения и датите на предаването им;
 - в) тежестта на въпросното престъпление; и
 - г) мястото на извършване на престъплението.

Член 30

Прекратяване на изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация

1. Издаващият орган без забавяне оттегля удостоверението за обезпечаване или удостоверението за конфискация, когато решението за обезпечаване или решението за конфискация вече не подлежи на изпълнение или вече не е валидно.
2. Издаващият орган незабавно уведомява изпълняващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране, за оттеглянето на решение за обезпечаване или решение за конфискация, както и за всяко решение или мярка, което води до оттеглянето на решение за обезпечаване или решение за конфискация.
3. Изпълняващият орган прекратява изпълнението на решението за обезпечаване или решението за конфискация веднага след уведомяването му от издаващия орган в съответствие с параграф 2, доколкото изпълнението все още не е приключило.

Член 31

Управление на обезпечено и конфискувано имущество

1. Управлението на обезпечено и конфискувано имущество се урежда от правото на изпълняващата държава.
2. Изпълняващата държава управлява обезпеченото или конфискуваното имущество с цел да се предотврати обезценяване на неговата стойност. За тази цел изпълняващата държава разполага с възможността за продажба или прехвърляне на обезпеченото имущество, като се вземе предвид член 10 от Директива 2014/42/ЕС.
3. Обезпечено имущество или парични средства, получени след продажбата на такова имущество в съответствие с параграф 2, остават в изпълняващата държава до предаването на решение за конфискация и изпълнението на това решение, без да се засяга възможността за връщане на имуществото съгласно предвиденото в член 31а.
4. Изпълняващата държава не е задължена да продаде или върне конкретно имущество, обхванато от решение за конфискация, което представлява паметник на културата съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и Съвета¹⁹. Настоящият регламент не засяга задължението за връщане на паметници на културата по силата на тази директива.

¹⁹ Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка (ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 1).

Член 31а

Връщане на обезпечено имущество на жертвата

1. Когато издаващият орган или друг компетентен орган на издаващата държава е издал решение съгласно националното си право за връщане на обезпечено имущество на жертвата, издаващият орган включва информация относно решението за връщане в удостоверението за обезпечаване, посочено в член 7, или предава информацията за това решение на изпълняващия орган на по-късен етап.
2. Когато изпълняващ орган е получил информация за решение за връщане на обезпечено имущество, както е посочено в параграф 1, той предприема необходимите мерки, за да гарантира, че когато въпросното имущество бъде обезпечено, то се връща възможно най-бързо на жертвата в съответствие с процедурните правила на изпълняващата държава, ако е необходимо посредством издаващата държава, при условие че:
 - а) правото на собственост на жертвата върху имуществото не се оспорва;
 - б) имуществото не е необходимо като доказателство в наказателно производство в изпълняващата държава;
 - в) правата на заинтересованите лица не са засегнати.
3. Когато изпълняващ орган счита, че условията по параграф 2 не са изпълнени, той се консултира своевременно с издаващия орган по всеки подходящ начин с оглед на намирането на решение. Ако не може да бъде намерено решение, изпълняващият орган може да вземе решение да не връща обезпеченото имущество на жертвата.

Разпореждане с конфискувано имущество или с парична сума, получена след продажбата на такова имущество

1. Когато издаващият орган или друг компетентен орган на издаващата държава е издал решение съгласно националното си право за връщане на конфискувано имущество на жертвата или за обезщетяване на жертвата, издаващият орган включва информация относно това решение в удостоверението за конфискация, посочено в член 20, или предава информацията за това решение на изпълняващия орган на по-късен етап.
2. Когато изпълняващ орган е получил информация за решение за връщане на конфискувано имущество на жертвата, както е посочено в параграф 1, той предприема необходимите мерки, за да гарантира, че когато въпросното имущество бъде конфискувано, то се връща възможно най-бързо на жертвата, ако е необходимо чрез прехвърлянето му на издаващата държава.
3. Когато не е възможно изпълняващият орган да върне имуществото на жертвата в съответствие с параграф 2, но е получена парична сума в резултат на изпълнението на решение за конфискация във връзка с това имущество, съответната парична сума трябва да се прехвърли на жертвата за целите на връщането, ако е необходимо посредством издаващата държава. Разпореждането с всяко останало имущество трябва да се извършва в съответствие с параграф 7.
4. Когато изпълняващ орган е получил информация за решение за обезщетяване на жертвата, както е посочено в параграф 1, и е получена парична сума в резултат на изпълнението на решение за конфискация, съответната парична сума, доколкото не надхвърля сумата, посочена в удостоверението, трябва да се прехвърли на жертвата за целите на обезщетяването, ако е необходимо посредством издаващата държава. Разпореждането с всяко останало имущество трябва да се извършва в съответствие с параграф 7.

5. Ако в издаващата държава има висяща процедура за връщане на имуществото или за обезщетяване на жертвата, издаващият орган уведомява изпълняващия орган за това. Изпълняващата държава спира разпореждането с конфискуваното имущество, докато изпълняващият орган не получи информация за решението за връщане на имуществото или за обезщетяване на жертвата, дори когато решението за конфискация вече е изпълнено.
6. Без да се засягат параграфи 1—5, разпореждането с имущество, различно от пари, което е получено в резултат на изпълнението на решението за конфискация, се извършва в съответствие със следните правила:
- а) имуществото може да бъде продадено, като в този случай разпореждането с постъпленията от продажбата се извършва в съответствие с член 31б, параграф 7;
 - б) имуществото може да бъде прехвърлено на издаващата държава, при условие че ако решението за конфискация обхваща парична сума, имуществото може да бъде прехвърлено на издаващата държава само ако издаващият орган е дал своето съгласие;
 - в) ако прилагането на буква а) или буква б) е невъзможно, разпореждането с имуществото може да бъде извършено по друг начин в съответствие с правото на изпълняващата държава;
 - г) имуществото може да се използва в обществен интерес или за социални цели в изпълняващата държава в съответствие с нейното законодателство, при условие че издаващата държава е дала своето съгласие.

7. Освен ако решението за конфискация е придружено от решение за връщане на имущество на жертвата или за обезщетяване на това лице в съответствие с параграфи 1—5, или освен ако между участващите държави членки е договорено друго, изпълняващата държава се разпорежда с паричната сума, получена в резултат на изпълнението на решение за конфискация, както следва:
- а) ако сумата, получена вследствие на изпълнението на решението за конфискация, е равна на или е по-малка от 10 000 EUR, тя трябва да остане за изпълняващата държава;
 - б) ако сумата, получена вследствие на изпълнението на решението за конфискация, надвишава 10 000 EUR, 50 % от нея трябва да се преведат от изпълняващата държава на издаващата държава.

Член 32

Разходи

1. Всяка държава членка поема собствените си разходи, произтичащи от прилагането на настоящия регламент, без да се засягат разпоредбите, свързани с разпореждането с конфискувано имущество, посочени в член 31.
2. Изпълняващият орган може да представи предложение на издаващия орган за поделение на разходите, когато изглежда, преди или след изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация, че изпълнението на решението води до големи или извънредни разходи.

След представянето на такова предложение, което се придружава от изготвена от изпълняващия орган подробна разбивка на разходите, издаващият орган и изпълняващият орган се консултират помежду си. Когато е целесъобразно, Евроюст може да улесни провеждането на тези консултации.

Задължение за информиране на засегнатите лица

1. Без да се засягат разпоредбите на член 12, след изпълнението на решение за обезпечаване и след решение за признаване и изпълнение на решение за конфискация изпълняващият орган, в съответствие с процедурите по националното право и доколкото е възможно, информира без забавяне засегнатите лица, които са му известни, за съответното изпълнение и решение.
2. В информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с параграф 1, се посочват органът, издал решението, и наличните средства за правна защита съгласно националното право на изпълняващата държава.
3. Когато информацията по параграф 1 трябва да бъде предоставена на лицето, срещу което е издадено решение за обезпечаване или решение за конфискация, или на лицето, чието имущество е обект на това решение, в нея се излагат, поне накратко, и мотивите за въпросното решение.
4. Когато е целесъобразно, изпълняващият орган може да се обърне към издаващия орган за съдействие при изпълнението на задачите, посочени в параграф 1.

Член 33

Средства за правна защита в изпълняващата държава срещу признаването и изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация

1. Засегнатите лица имат право на средства за правна защита в изпълняващата държава срещу решението за признаване и изпълнение на решения по членове 8 и 21 от настоящия регламент. Правото на средство за правна защита се упражнява пред съд в изпълняващата държава в съответствие с нейното национално право. По отношение на решенията за конфискация искът може да води до спиране на изпълнението, ако това е предвидено в правото на изпълняващата държава.
2. Мотивите по същество за издаване на решението за обезпечаване или решението за конфискация се оспорват единствено пред съд в издаващата държава.
3. Компетентният орган на издаващата държава се уведомява за всяко правно средство за защита, упражнено в съответствие с параграф 1.

Член 34

Възстановяване на суми

1. Когато съгласно националното си право изпълняващата държава отговаря за вреди, причинени на засегнато лице, вследствие на изпълнението на решение за обезпечаване или решение за конфискация, което ѝ е предадено по силата на членове 5 и 17, издаващата държава възстановява на изпълняващата държава всички обезщетения за вреди, изплатени на засегнатото лице за обезщетения, освен ако издаващата държава може да докаже на изпълняващата държава, че вредата или част от нея се дължи изключително на поведението на изпълняващата държава, като в този случай издаващата държава и изпълняващата държава се договарят помежду си за сумата, която да бъде възстановена.
2. Параграф 1 не засяга правото на държавите членки относно искиове на физически или юридически лица за обезщетяване на вреди.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Статистика

1. Държавите членки редовно събират всеобхватни статистически данни от съответните органи и ежегодно ги изпращат на Комисията. Тези статистически данни включват, в допълнение към информацията, предвидена в член 11, параграф 2 от Директива 2014/42/ЕС, броя на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация, получени от държава членка от страна на други държави членки:
 - а) които са признати и изпълнени;
 - б) чието признаване и изпълнение е било отказано.

2. Всяка година държавите членки изпращат на Комисията и следните статистически данни, ако са налични на централно равнище в съответната държава членка:
 - а) броя на случаите, при които жертвата е била обезщетена или ѝ е било върнато имуществото, получено от изпълнението на решение за конфискация в съответствие с настоящия регламент;
 - б) средната продължителност на изпълнението на решенията за обезпечаване и решенията за конфискация съгласно настоящия регламент.

Член 36

Изменения на удостоверението и на формуляра

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 37 във връзка с изменения на удостоверението и на формуляра в приложения I и II. Тези изменения са в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент и не засягат тези разпоредби.

Член 37

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Делегирането на правомощия, посочено в член 36, се предоставя за неопределен срок, считано от ... [*датата, от която започва да се прилага настоящият регламент*].
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 36, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.²⁰
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета относно акта.

²⁰ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 13.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 36, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и Съвета относно акта или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с ... [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 38

Клауза за преглед

Не по-късно от ... [*пет години след датата, от която започва да се прилага настоящият регламент*] Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, включително относно

- а) възможността държавите членки да представят и оттеглят декларации по член 5, параграф 2 и член 17, параграф 2;
- б) прилагането на членове 31—31б относно управлението на обезпечено и конфискувано имущество и разпореждането с него и относно връщането на имуществото на жертвите и обезщетяването на жертвите.

Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

Член 39

Замяна

Настоящият регламент заменя Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР в отношенията между държавите членки, обвързани от настоящия регламент, считано от ... [датата, от която започва да се прилага настоящият регламент].

Член 40

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от ... [дата на влизане в сила на регламента плюс 30 месеца], с изключение на член 27, който се прилага от ... [дата на влизане в сила на регламента].

Член 41

Преходни разпоредби

1. *Настоящият регламент се прилага за удостоверенията, свързани с решения за обезпечаване и решения за конфискация, предадени на или след... [датата, от която започва да се прилага настоящият регламент].*
2. *Удостоверения, свързани с решения за обезпечаване и решения за конфискация, предадени преди... [датата, от която започва да се прилага настоящият регламент], продължават да се уреждат след тази дата от Рамково решение 2003/577/ПВР и Рамково решение 2006/783/ПВР в отношенията между държавите членки, които са обвързани от настоящия регламент, до окончателното изпълнение на решението за обезпечаване или решението за конфискация.*

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на ... година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател